

DUBLEȘIU, GHEORGHE

n. 11 martie 1875, Romos, jud. Hunedoara

d. 23 decembrie 1938, Blaj (înmormântat la Romos, jud. Hunedoara)

S-a născut în familia notarului Nicolae Dubleşiu din Romos (comitatul Hunedoara), o localitate prosperă cu populație mixtă, formată din români și sași. Părinții îl trimit la școală în Orăștie, dar mai apoi la Gimnaziul superior de stat din Sibiu, unde își susține bacalaureatul. Urmează Facultatea de Drept a Universității din Cluj (1895-1900). Pe durata studiilor va beneficia de susținerea financiară a Fundației Emanoil Gojdu.

După susținerea examenelor de doctorat la Universitatea din Cluj (20 aprilie 1901), și obținerea *censurii* de avocat la Budapesta, își deschide birou propriu în Hunedoara la 9 iulie 1903, remarcându-se ca un valoros profesionist.

Având un statut asigurat de meseria liberală practică se implică în organizarea vieții sociale, economice, culturale și politice a românilor din Hunedoara și ținutul aferent. A făcut parte din grupul neoactivist de la Orăștie condus de Aurel Vlad. Împreună cu economistul Vasile Osvadă, Nicolae Macrea și apropiați au organizat casina română din localitate și au înființat instituții de credit: „Agricola” și „Corvineana”. Ei fondează și un ziar ce promova asociaționismul, în primul rând economic, *Tovărășia*.

După unele surse, la izbucnirea războiului a fost mobilizat și a fost trimis pe front în perioada Marelui Război, ca ofițer de rezervă. Conform altor informații, a activat în localitate până în anul 1916, când, în urma intrării României în război, autoritățile au decis să-l trimită, alături de alți lideri români hunedoreni, în lagărele din Ungaria. La intervenția comitelui suprem, Ladislau Mara (din veche familie românească), acesta este lăsat liber.

Fiind un important activist politic național, participă la consultările liderilor Partidului Național Român din luna octombrie 1918, care au printre altele ca subiect și tratativele româno-maghiare.

La data de 5 noiembrie 1918 are loc adunarea de constituire a Consiliului Național Român din circumscripția electorală Hunedoara, ocazie cu care va fi ales președintele acestuia. Contribuie la organizarea consiliilor naționale la nivelul local și mobilizează populația din localitățile limitrofe Hunedoarei în vederea participării la Alba Iulia, pentru a-i susține pe delegații aleși să voteze în cadrul Marii Adunări Naționale Unirea Transilvaniei cu România. El însuși va fi desemnat delegat din partea hunedorenilor în adunarea alegătorilor ce a avut loc la data de 24 noiembrie.

După 1918, din ordinul Consiliului Dirigent, preia Uzinele de Fier ale Statului din Hunedoara.

Consiliul Dirigent îl numește în 3 aprilie 1919 prefect al județului Ciuc. În aprilie 1920 este numit prefect al județului Hunedoara.

Cu ocazia Congresului Partidului Național Român din 1920 este ales în *Comisia de 40*.

Lui Gheorghe Dubleşiu i se face propunerea de a se înscrie în Partidul Național Liberal. Din această postură va fi numit prefect al județului Hunedoara, pe toată durata guvernării liberale (1922-1926).

În anul 1935 se mută la Sibiu unde își deschide birou de notar public în anii 1936-1938.

A fost Decorat cu *Ordinul Coroana României* în grad de Comandor.

Moare într-un accident stupid de tren în stația Crăciunel (lângă Blaj) fiind înmormântat la Romos.